

Cultuurhistorisch waardeonderzoek

QUICK SCAN

**Openluchtzwembad De Vliet
Voorschoterweg 6
Leiden**



In opdracht van: Gemeente Leiden, oktober 2014

De Onderste Steen
Broerdijk 15
6523 GM Nijmegen
tel. 024 6635956 / 0628321525
www.onderstesteen.com
info@onderstesteen.com

INLEIDING

Aanleiding

Openluchtwembad De Vliet aan de Voorschoterweg 6 te Leiden werd begin jaren '60 gebouwd naar ontwerp van de Dienst Gemeentewerken. In het Bestemmingsplan Delftse Jaagpad (2013) wordt het openluchtwembad omschreven als *'een voor Leiden zeldzaam en gaaf bewaard ensemble uit de wederopbouwperiode'*. Het bestemmingsplan is zeer uitgesproken wat het zwembad betreft en stelt stringente voorwaarden voor wat betreft vernieuwing en verandering van de gebouwen (zie: Bijlage II).

Momenteel bestaan er plannen om het zwembad uit te breiden met een binnenbad, ter vervanging van het Vijf Meibad aan de Boshuizerlaan. Hiertoe is in 2014 een aantal varianten opgesteld, welke uitgaan van (in meer of mindere mate) sloop van de aanwezige bebouwing.

Opzet

Een 'Quick Scan' is een kortlopend onderzoek, waarbij aan de hand van uiterlijke kenmerken (veldwerk) een inschatting wordt gemaakt naar eventueel aanwezige waarden. Deze Quick Scan is bedoeld om de aanwezige cultuurhistorische waarden van openluchtwembad De Vliet nader vast te stellen. Het rapport bestaat uit vier delen:

- A. een historisch deel over de ontwikkeling van het gebied en de zwemsport;
- B. de waardering;
- C. conclusies;
- D. (foto-)bijlagen

Ieder gebouw / -onderdeel wordt beoordeeld aan de hand van de:

- cultuurhistorische waarde,
- architectuurhistorische / kunsthistorische waarde,
- stedenbouwkundige- en ensemblewaarde,
- alsmede de factoren 'zeldzaamheid' en 'gaafheid'.

Tussen de verschillende onderdelen is een prioriteitstelling aangebracht, waarbij per gebouw / -onderdeel is aangegeven of deze op basis van de bovenstaande criteria 'hoog', 'gemiddeld' of 'laag' scoort.

Archief- en bronnenonderzoek heeft in het kader van deze Quick Scan slechts *op zeer beperkte schaal* plaatsgehad (zie: Bijlage I).

Ligging en begrenzing

Openluchtwembad De Vliet ligt in het zuidwesten van de gemeente Leiden, op een strook grond tussen de Voorschoterweg en het Rijn-Schiekanaal. Deze Quick Scan heeft alleen betrekking op het terrein van het openluchtwembad, zoals aangegeven op de kaart (Bijlage III).

De tafeltennishal op het terrein maakt feitelijk geen onderdeel uit van het zwembadcomplex; de hal is door middel van modern hekwerk van het zwembad gescheiden. Omdat de hal door zijn ligging midden op het terrein fysiek sterk aanwezig is, is de hal in deze Quick Scan toch meegenomen.

Uitvoering

Dit onderzoek is uitgevoerd door drs. Michiel Kruidenier van het architectuurhistorisch onderzoeks- en adviesbureau De Onderste Steen, in opdracht van de Gemeente Leiden. De Onderste Steen heeft een ruime ervaring op het gebied van waardestellingen, met name wat betreft objecten en gebouwen uit de wederopbouwperiode.

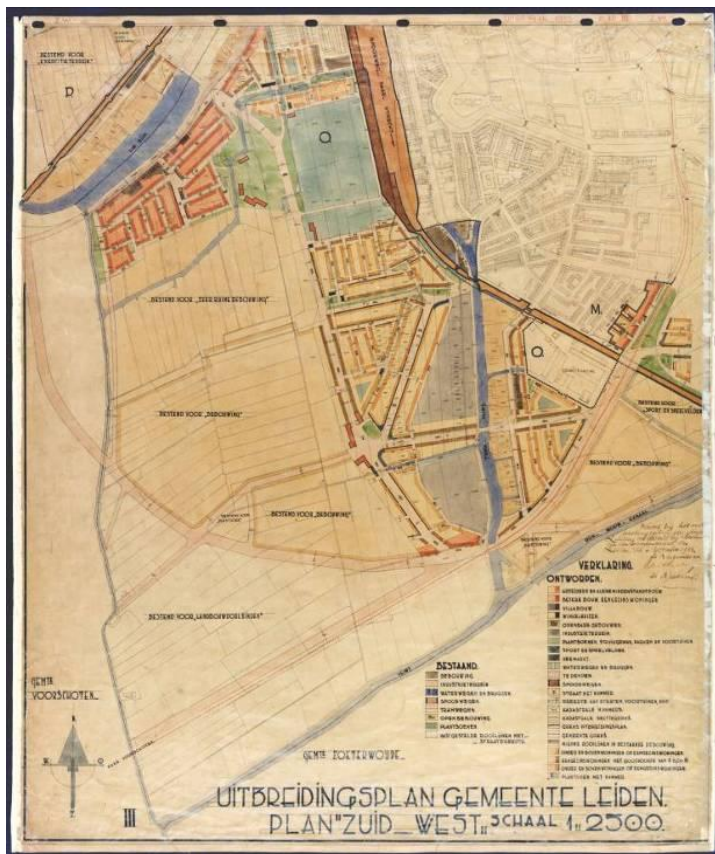
In 2010 heeft De Onderste Steen in opdracht van de Gemeente Leiden onderzoek verricht naar de stedenbouwkundige en architectuurhistorische waarden van de wederopbouwwijken in Leiden uit de periode 1940-1966.

Nijmegen, 14 oktober 2014

A. HISTORIE

Stedenbouwkundige ontwikkeling

Reeds in 1933 was men van plan om het uitgestrekte poldergebied ten zuidwesten van het centrum tot aan de gemeentegrens met Voorschoten te bebouwen. In het uitbreidingsplan uit dat jaar concentreert de bebouwing zich vooralsnog langs de Oude Rijn, de spoorlijn naar Utrecht en de Trekvljet. In het plan werden ook enkele verkeersaders, zoals de huidige Churchilllaan, opgenomen.



Uitbreidingsplan Gemeente Leiden. Plan "Zuid-West", 1933 (Herkomst: Gemeente Leiden).

Na de Tweede Wereldoorlog werkte de Dienst Gemeentewerken verder aan de plannen voor Zuid-West, in nauwe samenwerking met het Rotterdamse architectenbureau Verhagen, Kuiper en Gouwetor. In 1946 ontstond het '*Partieel uitbreidingsplan in onderdelen "Industrieterrein Trekvljet"*', dat voorzag in de aanleg van een industrieterrein aan weerszijden van de huidige Rooseveltstraat, en in 1947 het '*Partieel uitbreidingsplan in onderdelen "Zuid-West"*'.

Een obstakel in de planvorming was de nieuw aan te leggen Rijksweg 4b, die volgens het Rijkswegenplan van 1938 door het te bebouwen gebied liep. De eerste werkzaamheden voor aanleg van de weg waren al uitgevoerd, toen het in 1954 de Gemeente lukte om het tracé te verleggen naar buiten de gemeentegrenzen.

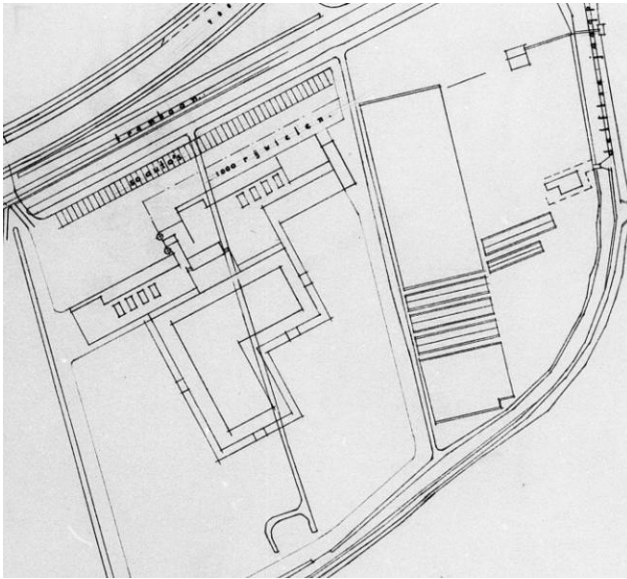
Het gewijzigde uitbreidingsplan uit 1955 hield echter met dit nieuwe gegeven nog geen rekening, omdat de provincie Zuid-Holland eerst het nieuwe tracé moest opnemen in het streekplan, voordat het in het bestemmingsplan kon worden opgenomen; het zuidwestelijk deel van het gebied werd eenvoudigweg buiten de plannen gehouden.

In 1959 volgde er een herziening op het plan, waarop het tracé van de rijksweg dan ook echt was verdwenen en de zuidwesthoek van het gebied van bebouwing werd voorzien. In de nieuwe opzet werd Zuid-West door middel van een noord-zuidverbinding (Churchilllaan) en een oost-westverbinding (Vijf Meilaan) verdeeld in vier buurten: Boshuizen, het Haagwegkwartier, de Fortuinwijk (in de volksmond ook wel de Muziekwijk genoemd) en de Gasthuiswijk. Iedere buurt kreeg zijn eigen winkels, school, kerk en bejaardencentrum. De vier buurten samen vormden de wijk, met grootschalige voorzieningen, zoals een winkelcentrum (De Luifelbaan), sportvoorzieningen (langs de Churchilllaan) en een park (Hooghkamerpark). Aan de Boshuizerlaan werd in 1978-1979 een overdekt zwembad gebouwd (Vijf Meibad), ter vervanging van de oude Zweminrichting De Overdekte (in de voormalige R.K. kerk Mon Père) aan de Haarlemmerstraat.



Maquette van het uitbreidingsplan Leiden Zuid-West (herziening 1959), in 1960 geëxposeerd in een uitstallkast op het Bevrijdingsplein. Rechtsonder het nieuwe openluchtzwembad (Herkomst: Erfgoed Leiden en Omstreken).

In de plannen van 1959 kreeg de strook tussen de Voorschoterweg en het Rijn-Schiekanaal een aparte bestemming. Hier kwam ruimte voor een waterzuiveringsinstallatie, sportvelden, een jeugddorp en een openluchtzwembad. Oudere openluchtzwembaden, zoals de Zwem- en Badinrichting Rhijnzicht aan de Morsweg en het zwembad in het Rijn-Schiekanaal, waren reeds verdwenen of voldeden niet meer. De ontwerpen voor het nieuwe openluchtzwembad werden in juli 1959 gemaakt door de Dienst Gemeentewerken. Het zwembad werd in 1964 geopend.



Schetsontwerp van een zweminrichting op een terrein gelegen tussen de Voorschoterweg en Delftse Jaagpad, z.d. [juli 1959] (Herkomst: Erfgoed Leiden en Omstreken).

Openluchtzwembaden in Nederland

De eerste specifiek voor de zwemsport opgetrokken inrichtingen dateren uit de negentiende eeuw. Daarbij ging het met name om in natuurwater ‘aangelegde’ openluchtbaden. In eerste instantie bleven de voorzieningen beperkt tot afpalingen en steigers in grachten of afkadering van open water met houten schoten of kettingen. Later werden hier ook badhokjes en eventueel duiktorens aan toegevoegd. Deze vroegste zweminrichtingen waren met name gericht op instructie aan militairen en kinderen.

In 1940 werd een landelijk totaal van 474 openluchtbaden geteld. Hiervan waren maar liefst 441 inrichtingen natuurbad. De sterk verscherpte regelgeving na de Tweede Wereldoorlog, onder andere op het gebied van hygiëne, voorzieningen en veiligheid, heeft belangrijk bijgedragen dat er weinig tot geen van deze vooroorlogse badaccommodaties in oorspronkelijke vorm bewaard zijn gebleven. In verband met de sterke bevolkingstoename en de steeds sterker wordende vervuiling van het natuurwater werden vele natuurbaden na de oorlog gesloten. In 1963 waren er in Nederland nog 425 openluchtbaden, waarvan slechts 129 in open water.

De gemeenten gingen bij de bouw en beheer van accommodaties een steeds actiever rol spelen. De behoefte groeide aan nieuwe voorzieningen met gesloten watercirculatiesystemen. Naast eisen aan de waterzuivering en -kwaliteit werden ook voorschriften over luchtverversing en ontneveling van de ruimten gegeven, alsmede de aan het bassin te stellen eisen voor wat betreft materiaalgebruik en waterhoogte. In de jaren zestig kwamen daar nog milieutechnische voorschriften bij. Om aan de bepalingen te kunnen voldoen werden de ontwerpen steeds functionalistischer van aard. Ook werd het zwembad steeds groter en luxer; de recreatieve factor kreeg een steeds belangrijkere plaats in het ontwerp.

Door de verscherpte regelgeving zijn vele zweminrichtingen in de loop der jaren ingrijpend verbouwd of gesloopt. In 2013 telde Nederland nog 221 openluchtzwembaden, maar hoeveel hiervan uit de wederopbouwperiode (1940-1965) dateren (en in welke vorm) is niet bekend; er bestaat geen landelijk overzicht. De gegevens in de Wederopbouwdatabank van de Rijksdienst voor het Cultureel Erfgoed zijn onvolledig en niet up-to-date. Van de 21 zwembaden die in deze databank zijn opgenomen, bestaat ongeveer de helft uit openluchtzwembaden. Een aantal van deze baden is inmiddels afgebroken of grondig verbouwd.

B. WAARDESTELLING

Indeling

De opzet en de bebouwing van openluchtwembad De Vliet, zoals die in juli 1959 door de Dienst Gemeentewerken werd ontworpen, is in de loop der jaren nagenoeg onveranderd gebleven. Het zwembad heeft een overzichtelijke, symmetrisch aandoende stedenbouwkundige opzet. De bebouwing ligt evenwijdig langs de Voorschoterweg, aan een ventweg / parkeerterrein. Hier bevindt zich het hoofdgebouw (A), met aan weerszijden de kleedruimtes en de sanitaire voorzieningen (B), die ten opzicht van het hoofdgebouw verspringen. De drie zwembaden (C) en de ligweide liggen aan de zuidzijde van het terrein. Aan de oostzijde bevinden zich twee voormalige loketten (D), een machinegebouw (E) en een later toegevoegde opslagloods (F) en een tafeltennishal (G). Over het terrein verspreid bevinden zich enkele losse elementen (H), zoals twee duikplanken, drie voetbekkens, een aantal zitbanken en een standbeeld.

De verschillende gebouwen (A en B) vormen een barrière tussen de drukke Voorschoterweg enerzijds, en de baden en de ligweide anderzijds. Naar buiten toe heeft deze bebouwing een zeer gesloten karakter. Naar binnen toe, dus richting badzijde, is de bebouwing open en toegankelijk.

De verschillende onderdelen worden hieronder afzonderlijk besproken. De ligging van de onderdelen is op een kaart weergegeven (Bijlage III). Bijlage IV bevat foto's van de actuele situatie.

A. Hoofdgebouw met kantoortje, badmeesterstoren en restaurant

Beschrijving

Het hoofdgebouw bestaat uit een langgerekt gebouw van een bouwlaag met een plat dak. De gevels zijn opgetrokken uit een gele baksteen. Het houtwerk is blauw geschilderd. De zuidgevel (aan de zijde van de baden) is voorzien van een gebogen luifel met eronder een vernieuwde glaspui; hier bevindt zich het restaurant.

Op het westelijke deel van het hoofdgebouw is een extra verdieping aangebracht met een plat dak en een ruime overstek. Dit deel fungeert als badmeestertoren. De verdieping heeft houten gevelwanden met glas. Het ijzeren hekwerk van de omloop is niet oorspronkelijk. Onder de opbouw bevinden zich het kantoor / EHBO-post, alsmede de entree. Het hoofdgebouw is later aan de zijde van de Voorschoterweg over de gehele lengte uitgebreid, waarbij een vergelijkbare baksteensoort is gebruikt. Bij deze uitbreiding is de tweede entree, die toegang gaf tot de dameskleedruimtes, verdwenen. Het gehele interieur is gemoderniseerd.

Waardering

Het hoofdgebouw kan worden gekenmerkt als een karakteristiek zwembadgebouw, typerend voor de wederopbouwperiode. De architectuur is sober en eenvoudig. De cultuurhistorische waarde is hoog, de architectuurhistorische waarde gemiddeld. Het hoofdgebouw is door haar functie en de stedenbouwkundige positionering onlosmakelijk met het geheel verbonden (ensemblewaarde). Het gebouw is, ondanks de latere wijzigingen (uitbreiding noordzijde + wijziging pui zuidzijde), redelijk gaaf te noemen.

B. Kleedruimtes en sanitair

Beschrijving

Het zwembad kent twee kleed- en sanitairgebouwen, gelegen aan weerszijden van het hoofdgebouw. Oorspronkelijk was het westelijke blok bestemd voor heren en het oostelijk blok voor dames. Het blok voor de heren ligt iets zuidelijker ten opzichte van het hoofdgebouw, terwijl het blok voor de dames iets meer naar het noorden is geschoven. De beide gebouwen zijn aan elkaar gespiegeld. Ieder gebouw bestaat feitelijk uit drie componenten: een gemeenschappelijke kleedruimte, een ruimte met afzonderlijke kleedhokjes en een toiletruimte. De gemeenschappelijke kleedruimtes liggen evenwijdig en grenzend aan het hoofdgebouw. De V-vormige daken hebben een flauwe helling. De gevel aan de zijde van de Voorschoterweg is gesloten, de badzijde is open. De ruimtes zijn hier uitgebouwd met een kleiner en lager bouwvolume, met een plat dak. Hier bevinden zich de afzonderlijke badhokjes. De kleedruimtes hebben een bouwlaag en zijn opgetrokken uit een houten skelet en muren van gele baksteen. De houten constructie is wit geschilderd. De dakrand, alsmede de betonnen poeren zijn blauw. Het interieur van de westelijke kleedruimte, met de kledinghaken en banken, is oorspronkelijk. De lage bakstenen muur aan de badzijde is recentelijk opgehoogd met een schot. De beide kleedruimtes worden aan de uiteinden afgesloten door een langgerekte ruimte, waarin de toiletten zijn ondergebracht. Dit lagere bouwdeel heeft een plat dak. De westelijke toiletruimte is wat langer dan de oostelijke.

Waardering

De twee kleed- en sanitairgebouwen kunnen worden gekenmerkt als karakteristieke zwembadgebouwen, typerend voor de wederopbouwperiode. De architectuur is sober en eenvoudig. De cultuurhistorische waarde is hoog, de architectuurhistorische waarde gemiddeld. Beide gebouwen zijn door hun functie en hun stedenbouwkundige positionering onlosmakelijk met het geheel verbonden (ensemblewaarde). De beide gebouwen zijn gaaf. Dat de oorspronkelijke inrichting van de westelijke kleedruimte behouden is gebleven, is vrij zeldzaam.

C. Zwembaden

Beschrijving

Openluchtzwembad De Vliet heeft drie zwembaden. Het grote bad ligt ten zuiden van het hoofdgebouw en is noord-zuid georiënteerd. Oostelijk hieraan grenst het kleine bad, dat oost-west is georiënteerd. Beide baden bestaan uit een betonnen, rechthoekige bak, die blauw geschilderd is. Het grote bad is aan de beide korte zijden voorzien van geel geschilderde, betonnen startblokken. Waarschijnlijk vormden de beide baden oorspronkelijk samen een en hetzelfde, L-vormige bad en dateert de scheidingswand van later datum.

Oostelijk van de beide baden ligt een rond, betonnen en blauw geschilderd peuterbad, dat geen onderdeel uitmaakt van het oorspronkelijke plan.

Waardering

De drie buitenbaden zijn door hun functie en hun stedenbouwkundige positionering onlosmakelijk met het geheel verbonden (ensemblewaarde). De baden zijn gaaf. Aangezien dergelijke baden in Nederland veelvuldig voorkomen, zijn zij niet bijzonder.

D. Loketten

Beschrijving

Ten westen van het westelijke sanitairgebouw liggen twee voormalige loketgebouwtjes. De beide gebouwtjes dienden oorspronkelijk als kassa, die enkel gebruikt werden als ingang voor de toeschouwers bij wedstrijden. De kleine gebouwtjes hebben een vierkante plattegrond en tellen een bouwlaag. Het platte betonnen dak heeft een overstek. De gevels zijn opgetrokken uit gele baksteen. Aan de voorzijden en aan de zijden van de toegangsweg zijn grote, vierkante vensters aangebracht, welke nu zijn dichtgezet. De ingangen bevinden zich aan de achterzijde.

Waardering

De twee loketten kunnen worden gekenmerkt als karakteristieke zwembadgebouwen, typerend voor de wederopbouwperiode. De architectuur is sober en eenvoudig. De cultuurhistorische waarde is hoog, de architectuurhistorische waarde gemiddeld. Beide gebouwen zijn door hun functie en hun stedenbouwkundige positionering onlosmakelijk met het geheel verbonden (ensemblewaarde). De beide gebouwen zijn gaaf.

E. Machinegebouw

Beschrijving

Het machinegebouw ligt aan de noordwestzijde van het terrein. Het rechthoekige gebouw is noord-zuid georiënteerd. Het telt een bouwlaag met een plat dak. De betonconstructie is bekleed met gele, bakstenen muren. De oostgevel bestaat grotendeels uit een glaspui. In de zuidgevel is een dubbele houten deur aangebracht.

Waardering

Het machinegebouw kan worden gekenmerkt als een karakteristiek zwembadgebouw, typerend voor de wederopbouwperiode. De architectuur is sober en eenvoudig. De cultuurhistorische waarde is hoog, de architectuurhistorische waarde gemiddeld. Het gebouw is door zijn functie en zijn stedenbouwkundige positionering onlosmakelijk met het geheel verbonden (ensemblewaarde). Het machinegebouw is gaaf.

F. Opslagloods

Beschrijving

Ten zuiden van het machinegebouw ligt een later toegevoegde opslagloods. De ijzeren loods heeft een rechthoekige plattegrond en telt een bouwlaag met een zadeldak. In de noordgevel zijn een gewone deur en een garagedeur aangebracht. De overige gevels zijn nagenoeg gesloten.

Waardering

De cultuurhistorische en architectuurhistorische waarde van de opslagloods is nihil. De loods wijkt wat betreft vorm en materiaalgebruik sterk af van de overige bebouwing. De ensemblewaarde is dan ook nihil.

G. Tafeltennishal

Beschrijving

De recentelijk gebouwde tafeltennishal ligt ten oosten van en evenwijdig aan de opslagloods. De hal heeft een rechthoekige plattegrond en een plat dak.

Waardering

De cultuurhistorische en architectuurhistorische waarde van de tafeltennishal is nihil. De hal wijkt wat betreft kleur, vorm, volume en materiaalgebruik sterk af van de overige bebouwing. De hal heeft een verstorend effect op het omringende zwembadcomplex.

H. Overige elementen

Beschrijving

Verspreid over het terrein bevindt zich een aantal elementen die dateren uit de oorspronkelijke bouwperiode:

1. Aan de zuidzijde van het grote bad staat een tweetal betonnen duikplanken: een 'lage' en een 'hoge' duikplank. De duikplanken verkeren in de basis in oorspronkelijke staat; de metalen leuningen en de eigenlijke springplank van de beide duikplanken, alsmede de metalen treeplaten van de hoge plank zijn recentelijk vervangen.
2. Op het terrein bevinden zich drie doorwaadbare voetbekkens; twee aan de noordzijde van het grote en het kleine bad, een ten zuiden daarvan. De voetbekkens bestaan uit twee gele, bakstenen muurtjes met een ezelsrug. De betonnen bakken hiertussen, waarin ooit water stond, zijn recentelijk met een tegelvloer geëgaliseerd.
3. Verspreid over het terrein staat een aantal betonnen banken en een enkele picknickbank met houten zittingen en tafelblad.
4. Ten zuiden van de westelijk gelegen kleedruimtes staat het standbeeld 'De zwemster' uit 1967 van de Nederlandse beeldhouwer Pieter d'Hont (1917-1997).

Waardering

- Zowel de duikplanken, als de voetbekkens kunnen worden gekenmerkt als karakteristieke zwembadobjecten, typerend voor de wederopbouwperiode. De uitvoering is sober en doelmatig. De cultuurhistorische en de architectuurhistorische waarde is gemiddeld. De duikplanken en de voetbekkens zijn door hun functie en hun positionering onlosmakelijk met het geheel verbonden (ensemblewaarde). De objecten zijn in hoofdvorm gaaf.
- De betonnen banken en tafel zijn, hoewel daterend uit de bouwperiode van het zwembad, niet specifiek voor dit doel ontworpen, maar zijn destijds seriematig vervaardigd. Dergelijke banken en tafels vertegenwoordigen, alhoewel zij in snel tempo uit het straatbeeld verdwijnen, (vooralsnog) geen zeldzaamheidwaarde.
- Het standbeeld 'De zwemster' vertegenwoordigt een bovengemiddelde kunsthistorische waarde; het beeld is gemaakt door een van Nederlands bekendere, naoorlogse beeldhouwers. Het beeld is onlosmakelijk met het zwembad verbonden (ensemblewaarde).

C. CONCLUSIES

Uit het geringe aantal openluchtwembaden die in de Wederopbouwdatabank van de Rijksdienst voor het Cultureel Erfgoed is opgenomen, kan de (voorzichtige) conclusie getrokken worden dat Openluchtwembad De Vliet uit 1964 landelijk gezien een zeldzame verschijning is (geworden). Voor Leiden is het openluchtwembad in ieder geval uniek. Het is het enige, nog bestaande openluchtwembad en geniet grote bekendheid bij de inwoners van Leiden en omgeving. De aanleg is onlosmakelijk verbonden met de totstandkoming van de wijk Zuid-West en met de hier gelegen sport- en recreatievoorzieningen.

Wat vooral opvalt aan het complex is de grote mate van oorspronkelijkheid waarin het complex verkeert. Dit geldt zowel voor de stedenbouwkundige opzet in zijn totaliteit, als voor de gebouwen afzonderlijk. Weliswaar is het hoofdgebouw (A) vergroot en deels verbouwd, zijn de twee loketten (D) dichtgezet en zijn de voetbekkens en duikplanken (H) aangepast aan huidige maatstaven, maar al deze ingrepen doen niets af aan het oorspronkelijke karakter en uitstraling van het complex. Er is een grote mate van samenhang in schaal en materiaalgebruik van de verschillende onderdelen; de verschillende onderdelen vormen een coherent geheel. De architectuur is wat betreft vormgeving (sober) en materiaalgebruik (eenvoudig) kenmerkend voor de architectuur uit de wederopbouwperiode.

Concluderend kan men stellen dat:

- de cultuurhistorische waarde van het complex hoog is;
- de architectuurhistorische waarde van het complex gemiddeld is;
- de stedenbouwkundige- en ensemblewaarde van het complex zeer hoog is;
- de gaafheid van het complex groot is.

Alhoewel de grootste waarde van openluchtwembad De Vliet ligt bij het totaal van het complex, dus in de ensemblewaarde van de oorspronkelijke gebouwen en objecten, zou men bovenstaande criteria ook op de gebouwen of objecten afzonderlijk kunnen toepassen. Deze zouden dan (van hoog naar laag) als volgt worden gewaardeerd:

B. Kledruimtes en sanitair

A. Hoofdgebouw (oorspronkelijk deel aan de zuidzijde)

D. Loketten

E. Machinegebouw

C. Zwembaden

H. Overige elementen (met name de duikplanken en voetbekkens)

Eventuele sloop van een van de onderdelen zou afbreuk doen aan het complex als geheel. Dit geldt echter *niet* voor:

A. Hoofdgebouw (latere uitbreiding aan de noordzijde en interieur)

F. Opslagloods

G. Tafeltennishal

Hierbij dient de kanttekening geplaatst te worden dat de latere uitbreiding van het hoofdgebouw, in tegenstelling tot de opslagloods en de tafeltennishal, geen verstorende werking heeft op het complex als geheel.

Bijlage I

Gebruikte bronnen

- Korte, M. de, *Sportaccomodaties. Categorieaal onderzoek wederopbouw 1940-1965*, Zeist 2005
- Kruidenier, M., *Onderzoek naar de stedenbouwkundige en architectuurhistorische waarden van de wederopbouwwijken in Leiden. 1940-1966*, De Onderste Steen, Nijmegen, onderzoek, versie 15 december 2010
- Kruidenier, M. en T. Pollmann, *Wederopbouw in Leiden. Architectuur en stedenbouw 1940-1965*, in de: Leidse Historische Reeks, deel 21, Leiden 2009
- www.wederopbouwatabank.nl

Bijlage II

Bestemmingsplan Delftse Jaagpad (2013)

‘4.3.2 Cultuurhistorische waarden in het plangebied

Beeldbepalende panden

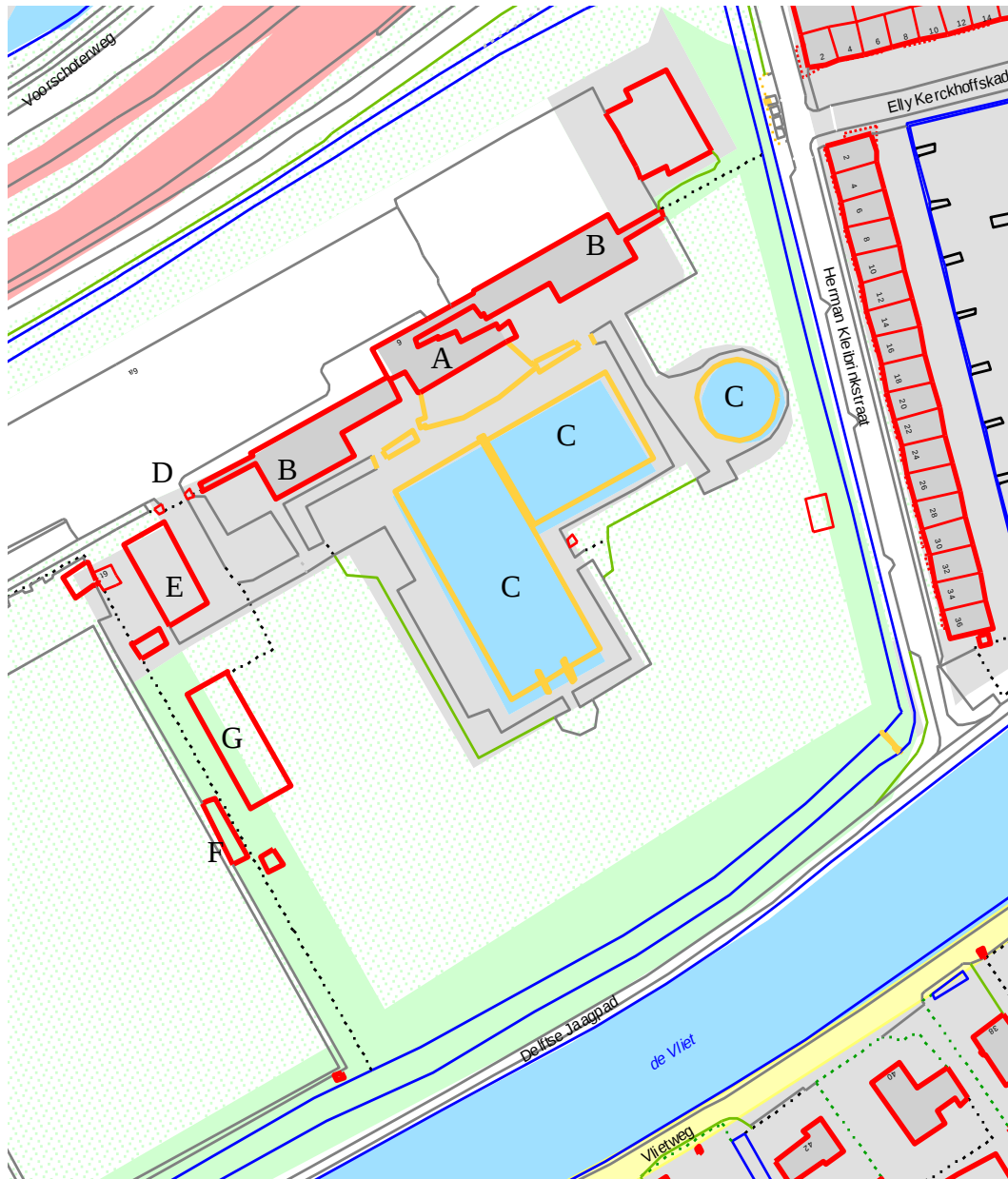
In het plangebied komt een aantal 'beeldbepalende panden' voor, zoals bedoeld in de Nota Cultureel Erfgoed Leiden.

Het gaat om de volgende panden die behoren tot het openbaar zwembad De Vliet: Voorschoterweg 6, 6a, 6d, 6t.

Deze panden zijn in voorliggend bestemmingsplan aangeduid als 'karakteristiek'. In de algemene bouwregels is bepaald dat de bouwwerken ter plaatse van deze aanduiding slechts mogen worden vernieuwd en/of veranderd als het uitwendig karakter van het bouwwerk niet wordt veranderd. Het bevoegd gezag kan een omgevingsvergunning verlenen voor het afwijken van deze bepaling als de karakteristieke waarden van het bouwwerk, mede in relatie tot het straatbeeld, niet onevenredig worden aangetast of als de karakteristieke waarden worden teruggebracht. Daarnaast is het verboden om de bebouwing geheel of gedeeltelijk te slopen zonder omgevingsvergunning.’

Bijlage III

Plangebied met gebouwen / objecten



- A. Hoofdgebouw
- B. Kleedruimtes en sanitair
- C. Zwembaden
- D. Loketten
- E. Machinegebouw
- F. Opslagloods
- G. Tafeltennishal

Bijlage IV

Foto's



Overzicht noordzijde



A. Hoofdgebouw



A. Hoofdgebouw, overgang oud-nieuw



A. Hoofdgebouw, detail trap



B. Kleedruimte-west, noordgevel



B. Kleedruimte-west, zuidgevel



B. Kleedruimte-west, interieur



B. Kleedruimte-west, detail constructie



B. Kleedruimte-oost, noordgevel



B. Kleedruimte-oost, zuidgevel



C. Grote bad



C. Kleine bad



C. Peuterbad



D. Loketten



E. Machinegebouw, exterieur



E. Machinegebouw, interieur



F. Opslagloods



G. Tafeltennishal



H. Lage duikplank



H. Hoge duikplank



H. Voetbekken



H. Meubilair



H. 'De zwemster'